Quaresma - Segon diumenge

Per Administrador el ds., 23/02/2013 - 09:00

Gn 15,5-12.17-18
Fl 3,17-4,1
Lc 9,28-36

Ens anem endinsant en la Quaresma, i l'Església ens proposa avui que contemplem la magnífica escena de la Transfiguració del Senyor. És un escena d'un profund simbolisme i profunditatteològica. En les seves corrandes per Galilea, un dia Jesús agafa tres dels seus deixebles - els qui havien d'estar més a prop d'ell a l'hora de la passió - se'ls emporta sols al cim de la muntanyeta del Tabor i allí "se'ls transfigura", és a dir, se'ls manifesta en tota la seva pròpia realitat, els faexperimentar d'alguna manera la seva glòria, la seva infinitud divina... Els deixebles no saben com explicar-ho: tot s'omplí d'una llum encegadora, la cara i els vestits es tornaren blancs d'una bellesa indescriptible, com cap tintorer humà ho aconseguiria fer. Jesús apareixia amb els dos grans profetes Moises i Elies... Estaven en un altre món, i s'hi estava tant bé que Pere no pogué menys de dir " Que n'estem de bé!; quedem-nos ja aquí per sempre..."Quin sentit té aquesta escena? Sembla que Jesús vol que els seus experimentin el contrast entre l'aparença ordinària de Jesús i la seva veritable realitat. Jesús apareixia com un home normal, fill del fuster de Natzaret, on tothom coneixia els seus parents. Anava d'un lloc a l'altre, menjava, es cansava, dormia com tothom. Parlava, això sí, d'una manera meravellosa de Déu el seu Pare, i de vegades feia en nom seu guaricions meravelloses. S'atrevia fins i tot a interpretar la llei i, segons com, a corregir-la, cosa que enfurismava els rabins i els fariseus. La gent senzilla el seguia entusiasmada, però els mestres i les autoritats religioses cada vegada estaven més esverats davant les seves audàcies i ja es començava a veure que no el podrien tolerar i que intentarien suprimir-lo com fos. Finalment Jesús acabaria en el Calvari, morint del suplici més sagnant i horrorós, humiliat, degradat, sofrent, aparentment vençut pels seus enemics. Això és el que rememorarem a la Setmana Santa, al final d'aquesta Quaresma. Però sabem que el final de la Quaresma no es la foscor trista del Divendres Sant, sinó la lluminosa albada del la Pasqua. Per això l'Església vol que quan comencem a avançar en la Quaresma, contemplem la glòria de Jesús en la seva Transfiguració, perquè la Transfiguració és com una anticipació de la Pasqua. Aquí es manifesta que Jesús, aparentment mort i derrotat per les forces del mal, en realitat està més enllà del poder d'aquestes forces. En ell es fa present la glòria infinita i sempre triomfadora de Déu mateix.Què n'hauríem de treure nosaltres avui de la consideració de la Transfiguració del Senyor? Els antics monjos d'Orient demanaven que Déu els concedís com una gràcia preuada que poguessin veure tota realitat, i particularment la realitat de Jesús, sota la a "llum tabòrica", la llum del Tabor, la llum de la Transfiguració. Demanaven amb això que poguessin veure sempre Jesús, no només imaginant-lo com llunyà en la seva figura terrenal, sinó experimentant-lo com real i proper en la seva pròpia vida amb tot el poder i glòria de la seva Transfiguració. Demanaven que poguessin veure tota la realitat de les seves vides - grisa, monòtona, sovint dolorosa i potser àdhuc aparentment absurda - sota la llum i la força de la transfiguració. Que tinguessin la percepció experimental d'allò que diu St. Pau, que "els patiments transitoris de les nostres vides, comporten un pes immens de glòria eterna"(2Co 4, 11). Que tinguessin sempre present que darrere de tota realitat humana o mundana, per dolorosa o rastrera que sigui, mirada des de Déu - des de la llum del Tabor - hi pot haver un pes immens de glòria eterna". Que en mig de les misèries d'aquest món, les coses no són només el que semblen ser, sinó que en elles sempre s'hi pot manifestar la glòria de Déu.Avui hauríem de demanar, doncs,a Déu, que ens concedeixi a nosaltres, a tota l'Església i a tots el homes i dones, de saber mirar i viure la realitat amb una llum transfigurada i transfiguradora. Que no ens deixem esclafar per l'aparent pesantor o negativitat dels esdeveniments. Quesapiguem veure-ho tot a la llum de Déu, i que això ens estimuli a lluitar més valerosament contra allò que s'oposa al voler de Déu, però també a entomar amb valor i esperança allò que ens calgui patir en la condició humana per amor de Déu i dels homes. En definitiva, demanem en aquesta Quaresma que sapiguem seguir i acompanyar Jesús portant cada ú la seva creu, però amb la certesa que darrere de tot i al final de tot no hi ha només l'aparent fracàs del Calvari, sinó la glòria del triomf del Senyor transfigurat i ressuscitat.

ETIQUETES
TRIOMF TRANSFIGURACIÓ LLUM